

VII. Hudební výchova

(úterý 10. 11. 2020)

- 1) Zopakujte si píseň z minula Sbohem, láska. (učebnice strana 35)
- 2) Budeme pokračovat v učivu o vícehlasu – polyfonii (je to ten, kde se prolínají různé rovnocenné hlasy), a to vokální (zpívané) i instrumentální (hrané na hudební nástroje).
- 3) Přečtěte si v učebnici o kánonu (s. 54-57), což je nejjednodušší forma vokální polyfonie (nějaký kánon jsme určitě zpívali, např. Bejvávalo, ve sboru např. Banaha). Poté o fuze (fuga), tedy instrumentální polyfonii, kterou skládal hlavně Johann Sebastian Bach. (text s. 57-58)
- 4) Zde si můžete poslechnout zcela současnou nahrávku kánonu ze 16. století.
<https://www.youtube.com/watch?v=jueMyWR0CSQ>
- 5) A tady nahrávka varhanní fugy J. S. Bacha, kde máte grafické znázornění jednotlivých hlasů:

<https://www.youtube.com/watch?v=9RDkHP4PWIo>

- 6) Udělejte si zápis do sešitu:

Polyfonie (různohlas)

- 1) vokální = zpívaná – rozvíjela se již od 7. stol., největší rozkvět v období renesance (14. století)

- kánon – imitační polyfonie – hlasy nastupují postupně, imitují (napodobují) vždy ten předchozí (př. Bejvávalo, Banaha)

- 2) instrumentální = hraná – až v 16. stol. – nejdokonalejší je fuga – také imitační polyfonie, téma postupně zazní ve všech hlasech (části: expozice, provedení, repríza) – mistrem fugy byl Johann Sebastian Bach